

1. กำเนิดและความเป็นมาของศาสนาอิว

ศาสนาอิว (BEW) หรือ ศาสนาญาคห์ (JUDAH) หรือ ศาสนาอิบру (HEBREW) เป็นศาสนาของชนชาวยิว หรือ พากเชื้อสายอิบру ซึ่ง ปัจจุบันได้ตั้งเป็นประเทศอิสราเอล ซึ่งดินแดนนี้ก่อนเกิดประเทศอิสราเอลนั้น อายุใน ความครอบครองของชาวอาหรับเรียกว่า ปาเลสไตน์

ศาสนาอิว เป็นศาสนาเก่าแก่ (อายุใกล้เคียงกับศาสนาพราหมณ- ขินดู) มีอายุนานมากกว่า 4,000 ปี และเป็นรากฐานของศาสนาคริสต์ และ อิสลาม ชนชาวยิวหรืออิบру ในสมัยโบราณมีได้นับถือศาสนาอิว แต่นับถือเทพเจ้าต่าง ๆ วิญญาณ ต้นไม้ สัตว์ ตามแบบศาสนาพุทธ เทวนิยม และผสมกับ ผีสางเทวตา (Amimism) ชาว อิบруเป็นชนเผ่าที่อพยพเรื่อันเดินทางไปเรื่อย ๆ เช่นเดียวกับชนเผ่าอาหรับสมัยก่อน บรรพบุรุษของชาวอิบру เป็นชาวเผ่าเซมิติก (Semitic) และมีผู้นำชื่อ "อับราฮัม" (Abraham) เป็นหัวหน้าเผ่า อับราฮัมได้พาชนชาวยิบูอูพยพออกจากแคว้นคัลเดีย (Chaldea) เพื่อแสวงหาที่ทิวมหาภิว ตั้งกรุงที่เมืองสมและอุดมสมบูรณ์กว่า ชาวอิบูได้อพยพronแรมไปในดินแดนต่าง ๆ จนเรื่อยเข้ามานในดินแดนซึ่งเป็นที่อยู่ของ พากชาวนานา (Canaan) จึงถูกชาวนาเรียกว่า "อิบู" ซึ่งเป็นภาษา นานา แปลว่า คนต่างถิ่น⁽¹⁾ หรือคนพากข้างโน้น

1. หลวงวิจิตรวาทการ ศึกษาสากล สำนักพิมพ์ ส.ธรรมกัลป์ พะรนค'r . 2498, หน้า 136-141.

ความเป็นอยู่และสังคมของชาวอิบูโนราณ มีการปกครองและอยู่ร่วมกันแบบพึ่งตัวเอง การปกครองเป็นลักษณะพ่อปกครองลูก มีพ่อหมูเป็นหัวหน้าดูแลและเป็นผู้นำในการตัดสินใจเรื่องสำคัญ ๆ เช่น การจะอพยพเดินทางไปตั้งถิ่นฐานที่ใด จะเดินทางไปที่ไหน เพราะเป็นชนเผ่าที่อพยพอยู่เสมอ ในเมืองแคนเป็นชนของตัวเอง เป็นหลักเป็นแหล่งเมืองอยู่ที่ไหน ๆ เพราะเห็นว่าอุดมสมบูรณ์พอยู่ได้ ก็มักจะถูกลากเจ้าของถิ่นเดิมขับไล่ครั้งแล้วครั้งเล่า เนื่องจากชาวอิวหรืออิบูโนรันน์เป็นชนเผ่าที่ตลาด มีสติปัญญาความสามารถสูง มีความอดทนมาก่อนหน้ากัน ในที่สุดก็มีความเป็นอยู่ที่เจริญและคิดว่าเจ้าของถิ่นเดิม อีกทั้งชาวอิบูโนรุมีลูกมาก ขยายประชากรรวดเร็ว จึงเป็นที่ไม่พอใจรัฐบาลแก่เจ้าของถิ่น

ชาวอิบูโนรุให้ความเคารพหัวหน้ามาก ถือเป็นผู้นำ เป็นพ่อหมู แม้ตายไปก็นับถือบูชา จึงเกิดการเคารพบูชา บรรพบุรุษ โดยเฉพาะผู้นำที่ดี พ่อหมูที่ดี จนวิวัฒนาการกลายเป็นว่า พระเจ้าเป็นบิดาของมนุษยชาติ เกิดเป็นลัทธิศาสนาของชาวอิบูโนรุขึ้น เป็นลักษณะเฉพาะไม่เหมือนลัทธิศาสนาอื่น ๆ ในสมัยนั้น ลัทธิศาสนาอิบูโนรุ เริ่มจากการนับถือและเชื่อว่า พระเจ้าเป็นบิดาของมนุษย์ และค่อยช่วยเหลือปกป้องมนุษย์ โดยเฉพาะชนชาวอิบูโนรุ เน้นความสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเชื่อมั่นว่าพระเจ้าจะปกป้อง และนำทางชาวอิบูโนรุ ไปสู่ดินแดนอันสุขสมบูรณ์ที่จะเป็นของชาวอิบูโนรุอย่างถูกต้องเพื่อตั้งกรากถิ่นฐานที่แน่นอน เป็นชาติเป็นประเทศของตนจริง ๆ อันเป็นความผัน ความหวังที่รอคอยให้เป็นจริงมาหลายช่วงคัน ฝังใจสู่ลูกหลาน

ต่อมาชาวอิบูโนรุ ได้อพยพเข้าสู่ดินแดนของประเทศไทยอีกครั้ง ผู้ปกครองอีกครั้ง ในสมัยโบราณ กดชาวอิบูโนรุลงเป็นประชาชนขั้นต่ำกว่าชาวอิบูโนรุ ต้องทำงานหนักให้เยี่ยงทาส ชาวอิบูโนรุได้รับความกดขี่ลำบากมากแก้มาหลายร้อยปี ในดินแดนอีกครั้ง และได้สร้างผลงานอันยิ่งใหญ่ ไว้จนเป็นสิ่งมหัศจรรย์ของโลกในปัจจุบัน คือ piramid

(PIRAMID) ชั่งนักโบราณคดี และนักประวัติศาสตร์เขือกันว่า เป็นผลงานจากสตีปัต্যญา และน้ำพักน้ำแรง หมายความว่า แหล่งกำเนิดของชีวิตของชาวยิว หรืออิบรู นั้นมีมนต์เสน่ห์

อับรา罕 เป็นบุคคลที่ชาวอิบรูยกย่องนับถือ ว่าเป็น "บิดาแห่งศรัทธา" เพราะเป็นผู้เชื่อฟัง และศรัทธาต่อพระเจ้ามากที่สุด *

ครังสุดท้ายก่อนสืบชีวิต อับรา罕นำชาวยิบรูพยพเข้าสู่ดินแดนที่เรียกว่า "ปาเลสไตน์" (Palestine) คือบริเวณตอนเหนือของประเทศอิสราเอลในปัจจุบัน

เมื่ออับรา罕สืบชีวิตลง บุตรของเขาก็อวิชัก คือ ไอแซค (Isac) ปกครองต่อมานานนับศตวรรษ 2 คน ชื่อ เอเชา (Esau) และยาค็อบ (Jacob) เกิดจากคนละแม่ เมื่ออิชักใกล้จะตาย แม่ของยาค็อบขอให้อิชักแต่งตั้งให้ยาค็อบ ซึ่งมีความเฉลียวฉลาด และเป็นที่รักของบิดามารดาเป็นหวัดน้ำต่อจากบิดา แต่เอเชาทราบเรื่องก่อน จึงคิดทำร้ายยาค็อบ ยาค็อบลองหนีไปจากปาเลสไตน์ ไปอยู่ที่กาลเดีย และมีครอบครัวที่นั่น จนมีลูกได้ 12 คน ต่อมายาค็อบพยายามครอบครัวกลับคืนสู่ปาเลสไตน์ ยาค็อบกลับมาถิ่นเกิดครั้งนี้ เขายังได้ประกาศตัวเป็นผู้เคราะห์นับถือพระเจ้าเพียงองค์เดียว และจะศรัทธามั่นคงต่อพระเจ้าอย่างยิ่ง และทำพิธีเรียกชื่อตนเองใหม่ว่า "อิสราเอล"

---

* ตามตำนานในคัมภีร์ใบเบิล กล่าวว่า อับรา罕 มีลูกเมื่ออายุ 75 ปีได้ เพราะพระเจ้าทรงประทานให้และเมื่อพระเจ้าทรงทดสอบความเชื่อฟังและศรัทธาของเขาก็อย่างสูงให้เขาย่างลูกของตนเอง เขาก็จะกระทำตามพระเจ้าพอพระหัยมาก จึงไม่ได้เขย่าลูก และยังประทานพรให้ลูกหลวงของอับรา罕ต่อไป จะเป็นชนชาติใหญ่ และเจริญในโลก ซึ่งก็เป็นจริง ในปัจจุบันชาวยิวต่อสู้จนสามารถก่อตั้งประเทศอิสราเอลได้สำเร็จ และเป็นประเทศที่มีความเจริญทางเทคโนโลยี และการเกษตรสูงมากและชนชาวยิวมีกระจายอยู่ทั่วไปในโลก และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นชนชาติที่ฉลาดมาก

แปลว่า ผู้มั่นคงต่อพระเจ้า⁽¹⁾ ผู้เครื่องครัดต่อพระเจ้า⁽²⁾

ต่อมายาคือบได้เป็นผู้นำชาวอิบูรุ และแบ่งการปกครองออกเป็น 12 กลุ่ม ตั้งบุตรทั้ง 12 คน ของเขากลุ่มละคน จากเหตุพากษ์อิบูรุจึงมีชื่อ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "อิสราเอลิก" แปลว่า ลูกของอิสราเอล

ในบรรดาลูก 12 คนของยาคีอบ มีอยู่คนหนึ่งชื่อ โจเชฟ เป็นหัวหน้าอิบูรุ กลุ่มนี้ เขายังเป็นคนที่บิดามารดาไว้มาก จึงถูกริษยาจากพี่น้องคนอื่นและคบคิดกันจับเขา ขายเป็นทาสแก่ชาวอียิปต์* แต่ด้วยพรสวัสดิพิเศษในการทำงานพยากรณ์แม่นยำของ โจเชฟ ในที่สุดเขาก็ได้รับราชการในราชสำนักแห่งอียิปต์ จนเป็นใหญ่ถึงตำแหน่ง บุตรหิتاจารย์ และ อัครมหาเสนาบดีแห่งอาณาจักรอียิปต์ โจเชฟ จึงให้ชาวอิบูรุใน อาณัติของตนอพยพมาอู่ในอียิปต์เป็นจำนวนมาก ตั้งแต่นั้นมา ชาวอิบูรุก็แพร่ขยายจำนวน ในอียิปต์อย่างรวดเร็ว**

จำนวนประชากรของชาวอิบูรุเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกันก็ สร้างความไม่พอใจแก่ชาวอียิปต์มากขึ้นเป็นเงาตามตัว ในที่สุดชุนนางชาวอียิปต์ก็ยุงให้

1 หลวงวิจิตรวาหาการ. ศานนาสาгал LOC. CIT.

2 เศรียร พันธุรังษี. ศานนาเบรี่ยมเที่ยม LOC.CIT.

* บางทัวราก็กล่าวว่า บิดามารดาเกรงจะมีภัยแก่โจเชฟ จึงให้หนูไปอยู่อียิปต์

** ชาวอิบูรุ ให้ชื่อว่า เป็นชนเผ่าที่มีลูกหลานมาก เป็นชนชาตินี้ที่มีลูกดก

พาราห์ กษัตริย์อียิปต์สั่งประหารเด็กชิบูรุทุกคนที่เกิดใหม่ เพื่อเป็นการลดการเจริญพันธุ์ช่วงระยะเวลาหนึ่ง*

1.1 โมเสส (MOSES) ผู้ก่อกำเนิดศาสนายิว

ชาวอิมามีความเชื่อว่า สักวันหนึ่งพระเจ้าจะส่งผู้มีบุญ ซึ่งเป็นตัวแทนของพระองค์มาช่วยให้ชาวอิหร่านทั้งปวงหลุดพ้นจากการเป็นทาส ของพวกอียิปต์ ชาวอิหร่านเรียกผู้ที่เขารอคอยนี้ว่า ผู้ปลดปล่อย และต่อมากล่าววิจารณ์เชื่อว่า โมเสสคือผู้ปลดปล่อยที่พวกเข้าเฝ้ารอคอย

โมเสส เกิดเป็นบุตรของชาวอิบรูอัศยอยู่ในประเทศอียิปต์ ในช่วงเวลาที่พาราห์สั่งฆ่าเด็กทุกคน มารดาของโมเสสต้องการให้บุตรชายมีชีวิตรอด จึงเอาหารกใส่กระจากลด้อยไปตามแม่น้ำ ไนล์ (Nile) และในขณะนั้นเจ้าหญิงอียิปต์พระชนิษฐาของพาราห์ กำลังอาบน้ำอยู่กับนางกำนัลเมื่อเห็นหารกแรกเกิดลอยน้ำมาในตะกร้า ก็เกิดความสงสาร เอื้อนจึงส่งให้นางกำนัลคนสนิทพาไปเลี้ยงไว้ และเนื่องจากล้อมมาในกรุงจาดเจ้าหญิงอียิปต์จึงหึ้งขึ้นให้หารกน้อยว่า โมเสส ชื่่งแปลว่า ครอบครองจากน้ำ

เมื่อโมเสสเติบโตขึ้น เจ้าหญิงอียิปต์ทรงค้นพบว่า โมเสสไม่ได้เป็นเด็กในฐานะบุตรบุญธรรม ในวงศ์ของพระองค์ โมเสสได้รับราชการในราชสำนักของพาราห์ มีตำแหน่งหน้าที่และฐานะใหญ่โต และมีความสามารถเป็นที่ประจักษ์แก่ชาวอียิปต์ เมื่อโตเป็นหนุ่มโมเสสก็มีโอกาสได้รู้ความจริงว่าตนเองมิใช่ชาวอียิปต์ แต่เป็นชาวอิบรู

* ในทางคัมภีร์เก่าและบางคำรากล่าวว่า พาราห์ผันแผลมีผู้ท่านายว่า จะมีคนดีมีบุญมาเกิด เป็นลูกชาวอิบรู และช่วยชาวอิบรูให้มีประเทศ พ้นจากความเป็นทาส ทำให้พาราห์ กษัตริย์ของอียิปต์เกรงว่าชาวอิบรูจะลุกฮือขึ้นก่อการปฏิวัติ จึงสั่งฆ่าเด็กที่เกิดใหม่ในช่วงเวลาหนึ่งทุกคน

ประเทศอียิปต์ มีความเป็นอยู่อดอยากร ยากแคน แօ้อั้ดเยี่ยด ขณะทำงานหนักก็ถูก
ทารุณสารพัด เป็นเวลานับร้อยปี เมื่อความจริงปรากฏว่าไม่เสสเป็นชาวอียิปต์ เขายัง
ให้พารอห์ดอคยศตำแหน่งลงเป็นหาส ทำงานหนักเข่นเดียวกับชาวอียิปต์ทั่วไป ต่อมาวัน
หนึ่ง ไม่เสสหนเห็นทหารอียิปต์ทำทารุณต่อชาวยิบูรุสึงพยายามทำงานหนัก ชนิด
ก้อนใหญ่ สร้างปรามิตไม่ไหว ไม่เสสระงับอารมณ์ไม่อยู่ ได้ฝ่าทหารผู้นั้นตาย ซึ่งถือ
เป็นโภชหนักถึงพระราช* ไม่เสสจึงหนีออกจากประเทศอียิปต์

หลังจากหนีออกจากดินแดนอียิปต์ ไม่เสสได้เร่ร่อนเข้าไป
อาศัยอยู่ในเมืองมีเดียน ในดินแดนอาหรับ และมีครอบครัว ใช้ชีวิตอย่างสงบเป็นคน
เลี้ยงแกะ เบลี่ยนชื่อเลียง เริ่มต้นชีวิตใหม่

คัมภีร์ทางศาสนากล่าวว่า ไม่เสสได้รับแรงดลใจ หรือ
ได้รับบัญชาจากพระเจ้า ให้เข้าไปช่วยชาวอียิปต์ ให้เป็นอิสรภาพทุกข์ทรมาน ซึ่ง
ขณะนั้นเขาอายุมากแล้วถึง 80 ปี

ไม่เสสตัดสินใจเดินทางกลับไปอียิปต์ ซึ่งขณะนั้นพารอห์
องค์เก่าลืมพระชนม์ไปนานแล้ว และพารอห์องค์ใหม่ก็ไม่มีมาตรฐาน แต่ความ
เป็นมาของไม่เสสตี อีกทั้งไทยเก่าที่ทำผิดไว้นั้น ก็เป็นอันยกเลิกความกฎหมายของ
อียิปต์ว่า หากใครกระทำผิดไว้เมื่อยังจับตัวไม่ได้ หรือได้รับโทษยังไม่หมด ก็ให้พ้น
โทษได้ เมื่อพารอห์ลืมพระชนม์ และพารอห์องค์ใหม่ขึ้นครองราชย์ ก็จะพระราชทาน
ยกโทษให้ทั่วประเทศ ไม่เสสทำงานรับใช้พารอห์ทั้งสิบปีญาอนุลาดจนพารอห์พอใจ
ไม่เสสจึงขอให้พารอห์ปลดปล่อยชาวอียิปต์จากการเป็นหาส และอนุญาตให้ออกจาก
ประเทศอียิปต์ได้ ฝ่ายขันนางทั้งหลายไม่พอใจ เพราะอียิปต์จะขาดแรงงานไปเป็น

* ในสมัยนั้น หากชาวยิบูรุส์ให้ทำร้ายทหารชาวอียิปต์ จะต้องมีโทษถึงตาย

จำนวนมาก พาโรหจึงไม่ทรงอนุญาต ต่อมาก็เกิดเหตุการณ์ประหลาดขึ้น คือ มีโรคร้ายกาฬโรคระบาด คนตายทั่วเมืองและการระบาดนี้เชื่อกันว่ามาจากเหล่งที่อยู่ของชาวอินรุซึ่งอยู่กันอย่างแออัด สกปรก โนเสสทูลขอให้ปล่อยชาวอินรุออก ในที่สุดพาโรหทรงยอมอนุญาต * ตามที่โนเสสขอ

โนเสสพำนิชอินรุพอยพอกจากอิปต์อย่างเร่งรีบ เพราะกลัวจะถูกไล่กลับ ภายหลัง ซึ่งก็เป็นจริง พาโรหถูกขุนนางยุงให้ลั่งฟ้าชาวอินรุ เพราะเกรงว่าชาวอินรุจะรวมตัวกันเข้มแข็งขึ้น ก็จึงกลับมาทำร้ายอิปต์เป็นแน่ จึงจัดกองทัพตามไล่ฟ้าชาวอินรุตามกันมาทันครั้งริมฝั่งทะเลแಡง โนเสสก็วิ่งวนขอให้พระเจ้าช่วยให้รอด พระเจ้าที่บันดาลให้น้ำทะเลแยกออก ชาวอินรุก็เดินทางผ่านไปได้พ้น แต่พอกองทัพอิปต์ตามมาทัน ทหารหนีไม่ทันเลยพาภันจม้ำตายทั้งกองทัพ ** โนเสสจึงพาพำนิชาอินรุรอดพ้น

---

* ตามตำนานเล่าสืบท่อ กันว่าพระเจ้าบ้านดาลให้เกิดพาโรห คุณชาอิปต์ล้มตายเป็นจำนวนมาก และโดยเฉพาะครอบครัวของชาอิปต์ ถูกคนแรกที่เป็นชายจะตายไปทุกคน แต่ชาวอินรุไม่ตาย เพราะพระเจ้ามานอกโนเสสให้สังไห้ขาดอินรุเวลาเลือดแพะ แกะ มาหาไว้บีบหัวน้ำบันทุกครอบครัว เมื่อมีการตายมากขึ้น พาโรหจึงยอมจำนำน ต้องใช้ชื่อว่ามีจำนวนบางอย่างกระทำแก่ชาอิปต์ เพราะพระองค์ไม่อนุญาตให้ชาวอินรุพ้นจากการเป็นทาส

ซึ่งมองในแง่กุญแจห่วงกรรมก็จะเห็นว่ากรรมตามสันอง เพราะในยุคพาโรหองค์ก่อนได้สังหารทหารแรกเกิดชาวอินรุทุกคน

** เหตุการณ์ตอนนี้ท่านถูกรังคบลุกทั้งหลาย(รวมทั้งพระบาทสมเด็จพระมหามนตรีและนายพาโรห)มีความเห็นว่า โนเสสว่างแผนการณ์ล่วงหน้าไว้แล้วว่า เมื่อใดที่พาโรหยอมให้ปลดปล่อยชาวอินรุ ก็จะพาหนีมาทางทะเลแಡง เพราะได้เตรียมศึกษาลู้ทางไว้แล้วว่าทะเลแಡงช่วงนั้นเป็นช่วงที่ตนเขินที่สุด และเมื่อถึงเวลาหน้าก็จะลอดลงอย่างรวดเร็วและลักทักก็จะขึ้นลับ มีคืนลมแรงทั่วทั้งท้องน้ำอย่างรวดเร็วเช่นกัน โนเสสคงกะเวลาไว้แน่นอนแล้ว จึงพยายามเร่งรีบพำนิชาอินรุเดินทางมาให้ทันเวลาที่น้ำในทะเลแಡงจะลดลงจนพอเดินทางข้ามไปได้ และรู้ว่าหากออกทัพอิปต์ตามมาทันข้ามทะเล ก็จะผลิตภัยกันลงทะเล เสื่อน้ำลัดตามมาจนหมด และจะพอดีเวลาเมื่อน้ำขึ้นมาใหม่ทัน กองทัพอิปต์ซึ่งกำลังอยู่กลางทะเล ก็จะหนีกอยหลังกลับไม่ทัน และจะจมน้ำตายกันหมด

จากเงื่อนมือของอิมพ์มาได้อย่างปลอดภัย และเชื่อว่าเป็นความช่วยเหลือของพระเจ้า และพระองค์จะพาพวกเข้าไปในดินแดนที่พระเจ้าทรงพระทานให้ เรียกว่า แผ่นดินแห่งสัญญา แล้วนั้นเองเป็นเหตุการณ์สำคัญของชาวอิบูรุที่ถูกจัดทำสั่งสอนให้เชื่อเข่นนั้นมาตลอด ผังในจิตให้สัน尼克ุลจนชั่วลูกชั่วหลาน

1.2 ก้าวนิคศาสนายิว

บัญญัติ 10 ประการ โองการแห่งพระเจ้า

ด้วยคำนั้นสัญญาว่า โมเสสจะพาชาวอิบูรุไปยังดินแดนแห่งสัญญาที่พระเจ้าทรงพระทานให้ โดยโมเสสเป็นผู้นำทางไปในระยะแรก ๆ ชาวอิบูรุ ก็เชื่อเลื่อมใสศรัทธาเพราวยังจะได้ถึงเหตุการณ์มหัศจรรย์ที่ช่วยให้หนีรอดพ้นจากกองทัพอิมพ์อย่างหวุดหวิด จึงจับนัยออมลำบาก รอนเรม เดินทางไป อาหารการกินที่อยู่หลังอนทุรกันด้วยรั้นแก้นยิงเลียกว่าอาศัยอยู่ในอิมพ์ (แต่ไม่ได้ถูกกดขี่หารุม) ทำให้หล่าย ๆ กันคิดจะกลับไปเป็นชาสอย่างเดิม ครั้นเดินทางมาก็ถึงภูเขาซีนai (sinai) คนจำนวนมากเริ่มหอบหือ เสื่อมศรัทธา เพราวยเดินทางไกลมาตั้งนานแล้ว ยังไม่พบสักที่ความเชื่อมั่นในพระเจ้าลดลง การประพฤติตนก็เสื่อมธรรมผิดศีลธรรม หังยังไปไฝหานับถือ หังให้เทพเจ้า ผีวิญญาณ ที่เคยเห็นชาวอิมพ์นั้นถือมาช่วย ถึงกับนำอาโลหะและหวานหอยที่มีติดตัวมาไว้รวมกันหล่อขึ้นเป็นรูปเคารพครั้งคนครั้งสัตว์ของชาวอิมพ์* แล้วยกย่องขึ้นบูชาขอความช่วยเหลือ คุณแท้ความสามัคคี และไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนห้ามปราามของโมเสสมากขึ้น โมเสสทนดูไม่ไหว ห้ามก็ไม่ฟัง จึงใช้ปัญญาแก้ปัญหา แก้สถานะการณ์ที่นับวันจะเลวร้ายมากขึ้นมาก โดยอ้างว่าจะชี้นสูงใจบนยอดเขา โมเสสหายไปอยู่บนยอดเขาหลายวัน พอกลับมายังจากเขา ก็ประกาศแก่ชาวอิบูรุที่กำลังลงผิดด้วยความเด็ดขาดมั่นใจว่า พระเจ้าพิโรธที่บุตรแห่งพระเจ้ากลับไม่เชื่อมั่นในพระเจ้า จึงประทานบัญญัติ 10 ประการ Jarvis ลงบนแผ่นศิลาकัตสีห์ 2 แผ่น (แผ่นละ 5 ข้อ)

* รูปโคอาปิส (เทพโคศักดิ์สิทธิ์ของอิมพ์โบราณ)

เป็นบัญญัติแห่งพระเจ้าให้แก่ชาวอิบราห์ิมปวงเพื่อยัดกีอับภูบตือย่างเคร่งครัด แล้วพระเจ้าจะอภัยโทษที่แล้วมา และจะทรงช่วยให้ได้พบคืนแคนแห่งสัญญาในไม่ช้านี้ แต่ถ้าไม่เชื่อฟังพระเจ้าจะลงโทษให้ล้างนา ก ทุกชั้นรมาน และเรื่องร้อน เป็นหาสชาติอันตลอดไป

บัญญัติ 10 ประการ * ประกอบด้วย แผ่นศิลา 2 แผ่น Jarvis
บัญญัติไว้แผ่นละ 5 ประการ

บัญญัติ 5 ประการแรก

1. อาย่ามีพระเจ้าอื่นต่อหน้าเราเลย
2. อาย่าทำรูปเคารพสำหรับตัว หรือสัญญาณรูปลิงหนึ่งลิงใด ซึ่งอยู่ในอากาศเบื้องบนก็ตี ซึ่งมืออยู่ใต้น้ำ ได้แผ่นดินก็ตี อาย่ากราบไหว้ มัน หรือบัญบติค่อมัน ด้วยว่า พระยะໂโยวา พระเจ้าของเจ้า เป็นพระเจ้าหัวแห่งให้ไทย (แก่ผู้ท้าวพิคบัญญัติ) ต่อเนื่องมาจนถึงลูกหลานถึง 3 - 4 ชั่วคน และสำแดงเมตตากรุณาต่อคนที่รักเรา และรักษาบัญญัติของเรารถึงหลายพันปี
3. อาย่าออกนามพระยะໂโยวา ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าเปล่า ๆ ด้วยผู้ที่จะออกนามเปล่า ๆ นั้น พระยะໂโยวา จะถือว่าไม่มีโทษนั้นหากไม่ได้
4. จงระลึกถึงวันสปาโต (Sabbath Day คือ Holy Day เป็นวันเสาร์) ให้ถือเป็นวันบริสุทธิ์จงทำการและให้การงานของเจ้าสำเร็จลงในกำหนด 6 วัน แต่วันที่ 7 นั้นเป็นวันสปาโตแห่งพระยะໂโย瓦ของเจ้า ในวันนั้น การงานลิงใด อาย่ากราบฯ คือตัวเจ้าก็ตี บุตรชายบุตรหญิงของเจ้าก็ตี หาสัญญาษายของเจ้าก็ตี สักว่าใช้ช่องเจ้าก็ตี และแยกบ้านที่อาศัยอยู่ในประตูบ้านของเจ้าก็ตี เพราะว่าในกำหนด

---

* เสรียร พันธรังษี, อ้าง Handbooks on the Religions เล่ม 5 ตอน The Religion of the Hebrews หน้า 86 ของ Morris Jastrow PH.D.

6. วัน พระยะໂຢຣາໄได้สร้างพ้าແລະແຜ່ນດິນ ທະເລ ແລະສາຣັພັດສິ່ງມື້ອູ້ໃນທີ່ເຫັນນັ້ນ ແລະໃນວັນທີເຈັດໄດ້ຄິດໃນການທຳການ ເທຸລຸ້ນ໌ ພຣະຍະໂຢຣາ ຈຶ່ງໄດ້ອ້າຍພຣແກ່ວັນສປາຕູ ແລະຕັ້ງ(ວັນນັ້ນໄວ້) ເປັນວັນບຣິສຸຖື໌⁽¹⁾

5. ຈົນນັ້ນຄືອືບຄາມາຄາຂອງເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ມີອາຍຸຢືນນານນັ້ນ ແຜ່ນດິນ ຂຶ່ງພຣະຍະໂຢຣາ ພຣະເຈົ້າປະຫານໄວ້ໄທແກ່ເຈົ້າ

ບັນຫຼຸດ 5 ປະກາວຫັ້ນ

6. ອຍໍາຊ່າຄນ
7. ອຍໍາລ່ວງປະເວັນຜົວເມີຍ
8. ອຍໍາລັກທຮັບຍ
9. ອຍໍາເປັນພຍານເທິ່ງຕ່ອື່ພ່ອນບ້ານ
10. ອຍໍາໂລກເຮືອນຂອງເພື່ອນບ້ານ ອຍໍາໂລກກຽມຂອງເພື່ອນບ້ານ
ທີ່ອາຫາສໜາຍ ທາສຫຼຸງ ທີ່ອັກໂຄ ຕ້ວລາ ຂອງເຂົາ ທີ່ອໍລົງໄດ້ທີ່ເປັນຂອງເພື່ອນບ້ານ

2. ພຣະເຈົ້າຂອງສາສນາຍົວ

ພຣະເຈົ້າຂອງສາສນາຍົວມີພຣະນາມວ່າ **ພຣະຍະໂຢຣາ** (JEHOVAH)
ກໍາວ່າ ພຣະຍະໂຢຣາ ນັ້ນເປັນການຍົວ ແປລວ່າ ລັນເປັນອຍໍາທີ່ຈັນເປັນ* (I am the I am)

---

1. ກໍາເປັນຈາກ ພຣະຄຣິສຕ່ຣມຄັນຫົວ໌ ຂອງຫອພຣະຄຣິສຕ່ຣມແຫ່ງປະເທດໄທຍ ພ.ສ. 2495

* ລວງວິຈິຕະຫາການ (ສາສນາສາກລ) ແສດຄວາມເຫັນວ່າ "ໜ້າຍຄວາມວ່າພຣອງຄົມໄໝເໜືອນສິ່ງອື່ນທັງໝາຍ ໄນມີຫຼື້ອະໄວທີ່ຈະມາໃຫ້ເໜີມສົກພຣອງຄົມໄໝ...ພຣອງຄົມໄໝເໜືອນຜູ້ອື່ນ ໄນເໜືອນສິ່ງອື່ນ ທຽມມີລັກຍະນະ ເຊີມໂດຍແກ້

นอกจากนี้พระนามอีกพระนามหนึ่งที่ปรากฏในหมู่พากย์บูรุ คือ เอล (EL) เอโลหิม (Elohim) หรือ เอโลהยา (Eloha) ซึ่งแปลว่าผู้ทรงพลัง แข็งแรง พระนามนี้เป็นพระนามของพระเจ้าของเพื่อเชมิติกในสมัยโน้น ต่อมานามนี้ได้กล้ายมาเป็น อัลลาห์ (Allah) พระเจ้าสูงสุดของชาวอาหรับ และของหมู่ชนที่นับถือศาสนาอิสลาม (เสรียร์ พันธุรังษี : ศาสนาเบรียบเที่ยบ)*

2.1 โตราร์ (Torah)

โตราร์ คือชื่อคัมภีร์สูงสุดของศาสนาคริอ ชาวอิวิเชื่อว่าโตราร์ เป็นโครงการของพระเจ้า อันเป็นแนวทางการคำรับชีวิตที่พระเจ้าต้องการให้ชาวอิวิ ยิดถือ และปฏิบัติตาม (Torah is God 's Will and Suggestion)

โตราร์ บันทึกเรื่องราวเริ่มต้นจากสมัยของการสร้างโลก ตลอดจนถึงประวัติศาสตร์ยุคแรก ๆ ของชนชาวอิวิที่อยู่ไปเรื่อย ๆ จนที่สุดก็ได้อพยพมาอยู่ คานาอาน (Canaan) และบันทึกในคัมภีร์นี้ ยังมีหลักฐานอีกส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนดข้อบังคับ กฎเกณฑ์ ขึ้นเพื่อใช้บังคับเป็นกฎหมาย ทั้งทางการศาสนา และทางนิติธรรม

นอกจากนี้ยังเป็นที่เชื่อกันว่า บันทึกในโตราร่านี้เขียนขึ้นด้วย การคลใจของพระเจ้าให้ไม่เสส เป็นผู้ท้า*(1)

* เสรียร์ พันธุรังษี (ศาสนาเบรียบเที่ยบ) มีความเห็นว่า คือ อีตคา ตัวของหัวเอง (I am the I am) สภาพที่เมืองเป็นเอง (to be หรือ to come) .....อย่างนั้นก็คือการยกจากมีก็คือตนเอง อย่าไปเมื่อถึงอื่นใดเว้นด้วยแล้วให้เห็นว่า สิ่งทั้งหลายที่เป็นในความสภาพของมันเอง

1. ประวัติศาสตร์ชนชาติอิวิ, วารสารนิสราออล, ปีที่ 2 ฉบับที่ 16 2520. หน้า 15.

คั้งนั้น จึงนับว่าโตรฯ เป็นแนวความคิดหลักการ แม่บท
บรรทัดฐานแห่งการประพกติ ปฏิบัติเป็นอุดมคติ เป็นกฎและรากฐานแห่งกฎหมาย ชนบ
ธรรมเนียม เป็นปรัชญา และแกนกลางแห่งความสามัคคีของชนชาติยิว

2.2 ทัลมุด (Talmud)

ทัลมุด เป็นคัมภีร์ที่เกิดที่หลังโตรฯ เป็นการรวบรวมหลักธรรม
คำสอน จริยศรัทธา ของศาสดาพยากรณ์ และผู้นำศาสนาในสมัยโบราณ ตลอดจน
ธรรมเนียมปฏิบัติของบรรพบุรุษและหลักกฎหมาย ชาวเยอรมันถือทัลมุด เป็นแนวปฏิบัติในการ
ดำรงชีวิต

2.3 ศาสดาพยากรณ์ (Prophet.)

ศาสดาพยากรณ์ เป็นผู้ประกาศและสั่งสอนหลักธรรมของ
ศาสนา ศาสนาที่นับถือพระเจ้าองค์เดียว จะมีศาสดาพยากรณ์

ศาสดาพยากรณ์ เป็นสื่อกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ชาวิว
ถือว่า อัตราสัม เป็นศาสดาพยากรณ์คนแรก

2.4 พระผู้ไถ่บาป (Messiah)

พระผู้ไถ่บาป หรือ เมสไชยา (Messiah) เป็นบุคคล
ที่พระเจ้าจะส่งมาช่วยมนุษย์ ให้หลุดพ้นจากบาป (Salvation) เมสไชยาจะรับบาป
และทุกข์โหะแทนมนุษย์ในโลก* เนื่องจากชาวิวมีความเชื่อว่ามนุษย์มีบาปติดตัวมาแต่

* ความเชื่อเรื่องพระผู้ไถ่บาปตาม เป็นความเชื่อที่มีมากว่าครึ่งเศษของประชากรโลก ประวัติศาสตร์
อันทุกช่วง ไม่สามารถกว่าสุขของบรรพบุรุษของชนชาติยิว ทำให้ชาวิวทุกคนหวังว่าพระเจ้าจะส่ง
คั่วแทนพระองค์มาช่วยเหลือชาวิว อันเป็นสัญชาติญาณความหวังที่สืบสานกันมาจนเนื้อคน ให้มีชีวิต
ในยามที่ไม่อาจจะช่วยตัวเองได้

ก้าเนิดเป็นนาปิดที่เกิดจากบรรพบุรุษของมุชย์ที่ไม่เชื่อฟังและเอาใจออกห่างจากพระเจ้า โดยเฉพาะชาวมิวมีความเชื่อเรื่องนาปิดนี้มาก
ศาสนานี้นับถือพระเจ้าองค์เดียว จะมีความเชื่อเรื่องเมสไชอา
ว่าเป็นบุคคลที่พระเจ้าส่งมาโปรดมนุษย์

2.5 สรุปความเชื่อทางศาสนาที่มีอิทธิพลต่อชาวมิว

ชาวมิวส่วนใหญ่ มีความเชื่อพื้นฐานดังนี้

1. เชื่อและศรัทธาในพระเจ้า
2. เชื่อว่าเป็นผู้พันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้ามากที่สุด และพระเจ้าทรงเลือก
3. เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือชาวมิวตลอดกาล
4. เชื่อว่าพระเจ้าจะประทานประเทศiyah คินแคนแห่งสัญญา
5. เชื่อว่าเมื่อตายลงในวันลิ้นโลก เมื่อตัดลิ้นแล้วก็จะไปอยู่พระเจ้า (มาจากการเขียนว่าจะกลับไปอยู่กับพระเจ้า)
6. เชื่อว่ามีนาปิดคิดตัวมา เพราะบรรพบุรุษทำผิด ไม่ศรัทธา เชื่อฟังพระเจ้า
7. ตอบแทนพระเจ้าโดยเชื่อฟัง ศรัทธา และปฏิบัติตามคำสั่งสอนในคัมภีร์托拉ห์ (Torah)
8. การสวดมนต์เชื่อฟังพระเจ้า คือสิ่งที่ทำให้ได้ใกล้ชิดกับพระเจ้า (Prayer is the Bridge to relate man and God.)

9. พระเจ้าให้ชีวิตและความตาย (ชาวมิทีเคร่งศาสนาจึงไม่กลัวตาย โดยเฉพาะหากตายในการต่อสู้ของสังคม)

2.6 พฤติกรรมในความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาในสังคมของชาวมิว

ในสังคมปัจจุบัน แม้ชาวมิวจะมีชีวิตที่เจริญทางวัสดุ และวิทยาศาสตร์อย่างสูงแล้วก็ตาม แต่ก็ยังถือปฏิบัติพิธีกรรมความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาตลอดมา ซึ่งได้แก่

1. การห้ามสุนัข ตามจารีตประเพณีโบราณ *
2. หยุดพักรажางงานทุกชนิด ในวันเสาร์ ซึ่งเรียกว่า วันสัปนาหา (Sabbath)
3. สวดมนต์ถึงพระเจ้าอย่างน้อยวันละครั้งก่อนนอน (ถ้าเคร่งก็วันละ 3 ครั้ง)
4. ที่หน้าประตูบ้านตรงเส้าประตูจะมีติ่บเล็ก ๆ ติดแน่นอยู่ ภายในบรรจุข้อความในคัมภีร์โศร่าห์ ซึ่งเป็นคำพูดของโมเสสสั่งสอนให้ชาวอิวานักถือพระเจ้าเพียงองค์เดียว ฯลฯ ก่อนออกประตูบ้านชาวมิวจะไข้น้ำ 2 น้ำด้วยที่ติ่บนั้น ซึ่งเรียกว่า เมซูชาห์ (Mezuzah) แล้วก็จะ眷หีบโดยเชื่อว่าวิธีนี้จะเป็นการเตือนสติให้รักษากลิ่นพระเจ้าได้ก่อนออกจากบ้านและกลับเข้าบ้าน และเพื่อให้พระเจ้าทรง

---

* โนมส์สัญญาที่พากษายิวอพยพออกจากอียิปต์ต้องเริ่มเดินทางตอนแรกในทรายแห้งแล้ว หากน้ำเป็นเวลานานจึงขออภัยให้ชายชาวมิวทุกคนคลิบปลายอวัยวะเพศ เพื่อสะทอกในการทำความสะอาดป้องกันการเกิดโรคแก่ภรรยา

คัมครองค่วย*

5. มีเทศบาลชนบธรรมเนียมการทดลองการประกอบพิธีร่วมกัน
ในครอบครัวหลายเทศบาล ซึ่งเป็นพุทธกรรมเกี่ยวกับ
ความเชื่อในศาสนาหั้งลิน เช่น เทศกาล พาสโตรเวอร์

โนเส่นำทางพากษาอิบูรูเข้าสู่คืนเดนคานานในบ้านปลายของชีวิต
แห่งอายุ 120 ปีก่อนเข้าสู่ คืนแคนแห่งสัญญา โนเสนสืบสันติชีวิต ชาวนิบูรุปกรองกันต่อมา
เป็นหมู่ จนในที่สุดก็รวมตัวกันได้เป็นปึกแผ่นและอันหนึ่งอันเดียวกันได้ โดยมี โซล (Soul)
เป็นผู้ที่ทำสำเร็จและตั้งตัวเองเป็นกษัตริย์จัดการปกครองเป็นประเทศ ณ คืนแคนปาเลสไตน์
ในปัจจุบัน

แม้จะได้มารอยู่ในคืนแคนนี้ และตั้งตัวเป็นอาณาจักรได้แล้วก็ตาม
แต่ชาวอิบูรูก็ยังต้องต่อสู้กับเพื่อนบ้านใกล้เคียงที่เข้าโจมตีรุกรานอยู่เสมอ เพราะชาวอิบูรู
เป็นผู้มารอยู่ใหม่ ยิ่งเจริญก้าวหน้ามีสติปัญญามากเท่าใดก็ทำให้ผู้ที่อยู่เดิมไม่พอใจ ช่วงเวลา
ที่ผ่านมาหลังจากตั้งอาณาจักรได้แล้วนี้เอง ได้เกิดมีรัฐบุรุษที่กล้าหาญของชาวอิบูรูเกิดขึ้น
หลายคน ที่ควรรู้ ได้แก่

พระเจ้าเดวิด (King David) นับเป็นกษัตริย์ผู้ปราชัยเบรื่อง
เฉลี่ยวฉลาดมีกุศลوبةในการปกครอง การรบ อย่างสูง ทำให้อาณาจักรเจริญรุ่งเรือง
มาก เมื่อลิ้นรัชกาลพระโอรสครองราชย์ต่อชื่อ โซโลมอน ** (Solomon)

สมัยของโซโลมอน อาณาจักรอิบูรูเจริญมากยิ่งขึ้น นับเป็นการ
เจริญสูงสุด

* ในสมัยทรงครามโมลกุรรัชต์สอง ทหาริย์ช่วยสุนทัมมิตรวนั้นทหาริยาส่วนใหญ่จะมีก่อ่องเล็ก ๆ ห้อยคอเป็นเครื่องรางคันมาย ซึ่งก็คือเมฆชฎาที่นาดเล็กนั้นเอง

** จากคำแนะนำโซโลมอน (Solomon) เป็นโหรส่องค์เล็กที่เกิดจากการยกน้ำสักห้วยซึ่งพระเจ้าเดวิดทรงรักน้ำมาก เมื่อพระเจ้าเดวิดใกล้สิ้นพระชนม์มานางขอให้พระองค์ยกราชสมบัติให้บุตรของนางคือโซโลมอน ทำให้เกิดเรื่องรุ่นวาย เพราะโซโลมอนไม่พอใจ แค่ในที่สุดตัวความคลาดของนางทำให้โซโลมอนได้ครองราชย์ต่อมา

ในสมัยของพระองค์ได้สร้างศาสนานิพัทธ์สักปูไว้มาก โดยเฉพาะโน้นสักที่สักปูเป็นศูนย์กลางของศาสนายิว

พระเจ้าโซโลมอน เป็นหัวนักประดิษฐ์ นักรบ และนักปกครองที่เก่งกาจมากเป็นที่กล่าวถึง และต่อเป็นแบบฉบับจนถึงปัจจุบัน

เมื่อสืบสานสมัยของพระเจ้าโซโลมอนอาณาจักรอิบรูกูแบ่งแยกตากสามัคคี แยกเป็นหมู่เป็นพวกเพื่อย่างแต่ก่อนที่ยังรวมกันไม่ได้ ทำให้ชาติอ่อนแอกู้กรานจวายโอกาสเข้าโจมตีได้สำเร็จ และถูกเปลี่ยนมือเข้าครอบครองโดยประเทศเพื่อนบ้านที่เข้มแข็งกว่า เช่น นานาโอลิเนีย อเล็กซานเดอร์มหาราช พากโรมัน ในที่สุดชาวอิบรูกูกลดลงเป็นทาส เป็นผู้แพ้ ถูกข่มเหงรังแกต่อมานานนับร้อยปี ต้องกระจัดกระจายอพยพลี้ภัยไปอาศัยประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ทั้งในยุโรปและอเมริกา

ชาวiyiwเป็นชนชาติที่มีความสามารถเป็นพิเศษหลายด้าน เหนือกว่าชาติที่ตนเองไปอาศัยอยู่ ดังนั้น นานวันเข้าก็ตั้งหลักฐานและมีเมืองทางเศรษฐกิจและการเมือง และยังช่วยเหลือเจ้าของประเทศ ทำการทุกอย่างที่ใช้ให้ช่วยเหลือ

เมื่อสังคրามโลกครั้งที่สอง อิคเลอร์สังหารหมู่ชาวiyiwในเยอรมันนับแสนนับล้านคนด้วยความเกลือดชั้ง ชาวiyiwลี้ภัยอพยพมาอยู่มาก ส่วนชาวiyiwที่อยู่ในประเทศอังกฤษ และอเมริกาที่ช่วยฝ่ายสันนิหรอบอยู่อย่างยอดเยี่ยมด้วยชีวิตและทรัพย์สินเงินทอง ขอเพียงให้ชนะเยอรมันและเป็นข้อต่อรองให้อังกฤษยอมช่วยเหลือ หากินแคนก่อตั้งประเทศ

ในที่สุดความหวังที่ไฟแผ่นและรอคอยมานานของชาวiyiwทั่วโลกที่ส่าเร็จลงเมื่อสัมพันธ์มิตรชนบัลลังก์สองครั้งที่ 2 อังกฤษยกคืนแคนพาเลสไทน์ให้ชาวiyiwทั้งประเทศตามข้อเรียกร้องที่จะกลับไปสูดินแคนแห่งลัลญาอาณาจักรเก่าของบรรพบุรุษ

ตั้งชื่อประเทศว่า อิสราเอล

หลังจากนั้นมานักนี้ เป็นเวลากว่า 40 ปี ชาว犹太 สร้างชาติให้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จนติดอันดับโลก ทั้งด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเกษตร ชาว犹太 นี้ไม่เหมือนในอดีต ทุกอย่างเปลี่ยนไปจากชาติที่ถูกชาติอื่นรังแกกดขี่ กล้ายเป็นชาติที่ชาติอื่นที่เคยรังแกกดขี่ เชิดชยากและเจ็บแคน กำลังทางทหารและอาวุธของอิสราเอลถูกจัดว่าเป็นอันดับ 4 ของโลก